



Mazsalacas Behtis

MAZSALACAS PILSĒTAS PAŠVALDĪBAS IZDEVUMS

1991
12 (92)
septembris

J. LĪSMANIS

Septembrī

Starp sīkiem gaismas-

laukumiem-

Tā mana balss vai cita skan?

Neziņa - rīta rasa
Zied un izzied
Sekunžu simtdaļās.
Simtdaļu lietūs
Baltas pelķes.
Puika uz skolu
Ar asarām acīs.
Iet taisni caur pelķēm.
Iet uz ziedošānu.

«Dod apgaismotu dzīvi viņiem!»

«Dod apgaismotu dzīvi man!»

I. Ziedonis

AICINĀJUMS

Septembris atnāk ar asterēm, lietu un vēju. Ar smaidu, nemieru un dzīvotgribu. Skolotājiem šī ir sevis pārlicināšanas diena. Kā gājputni debesīs, tā pāri pelķēm, jautri čalojot, skolēni dodas pretī skolai. Tā ir gaidīta, izauklēta pārbaudes diena. Man un arī tev, mazo cilvēki!

Pie skolas kāpnēm apstājies. Kāpnes paņem man sīkos priecīgus: izklaidējošas filmas, pabālas grāmatas, jautrus ceļojumus. Prasa oīņu ar minūtēm, stundām un dienām. Stāsta par tumšajām, klusajām nakts stundām, kad pie laba kontroldarba, radoša sacerējuma aizmirstas ikdiens, un gats jau esi sevi pieķēris, ka atrodi citā pasaulē. Tā ir tava nākotne, mazais cilvēks, kas tā var likt aizmirsties. Tie ir mani nepiepildītie sapņi, tā ir mana dzīve.

Bet visskaistākās ir rīta stundas, tā ap sešiem, kad trotuāri sarunājas oīti ar oīti, kad tikai pa retam kaut kur aizsteidzas agrīns gājējs. Šādiem rītiem ir pavasara smarža. Katrs tāds agrīns rīts ir pavasaris visai dienai. Tā dzīvotgriba, kura kā sniegpulkstenītis uzdzied agrējās stundās, ļauj mums uzsmaidīt darba dienai, uzsmaidīt tev, mazo cilvēki!

Es atveru durvis. Aiz kurām durvīm tu esi paslēpies? Durvis! Šis mānīgais vieglums. Durvis ir jāprot atvērt.

Oīti tās ir aizbultējies, aiznaglojis. Pie tādām nedrīkst klauvēt, pie tādām ir jāklusē vai arī tās jāuzlauz. Bet pie tām, kuras ir vaļā? Kurās caurvējš kā vecs paziņa uzrunā mani ar tu un laipni lūdz iekšā! Ko es meklēju šeit? Nē! Šeit man šis tukšums ir jāaizpilda. Jāatstāj kaut kas tāds, ko caurvējš nespēj tik vienkārši izvest pa durvīm ārā.

"Lūdzu, skolotāji! Jūs man pirmais ceļā gadījāties!" saka pīrs puisēns, skaidrām, draudzīgām acīm un sniedz man ziedus.

Nākas dzirdēt arī tā. Dots pret dotu. Vai arī mēs dažreiz sa-springtajā darba dienā neesam centušies ātrāk tikt no skolēna vaļā kā šis puisēns no ziediem?

Pedagoģa darbs - tā ir fanātiska atsacīšanās. Bet oīk daudz var iegūt atsakoties!

Mēs neejam tādēļ, lai par mums runātu: "Jūsu profesija ir brīnišķīga!" Mēs neejam arī tādēļ, lai saņemtu šos skaistos un labos ziedus. Mēs ejam tādēļ, lai gaidītā un tradicionālā "lebrīt" vietā redzētu un justu, ka mazais cilvēks mūs gaida. Un tad ir tik labi, ka viņa dvēsele vilpo kā jūra.

J. Līsmanis

*Katram cilvēkam ir jābūt ļoti uzmanīgam,
lai viņš nerīstotā lauzumā.
(Haimanas pedagoga atziņa)*



Klāt ir septembris. Ar Zinību dienas svētkiem sākas skola. Tādēļ saruna ar Mazsalacas vidusskolas direktoru GUNTARU BĒRZIŅU.

1. Augusta apvērsuma dienas, kādas bija Tavas domas par skolu?

Šodien tas viss liekas kā murgs, kas pārekrūjis pāri. Ja arī tur kaut kas būtu iznācis, domāju, ka šajā amatā man nebūtu lemts strādāt. Bija bažas par bērnu likteni - viņi nedrīkstēja ciest. Mācības notika arī kara laikā. Kurā no mums strādātu - grūti zināt. Taču diez vai 1. septembris tad būtu priecīga diena - svētki.

2. Kā izmainījies skolas materiāli tehniskā bāzē?

Ar budžeta naidu neko nozīmīgu neesam spējuši iegādāties. Visu paņēma tekošie remontā. Ar tiem jau vien esam minuši.

Pilsētas valde ir apņēmies segt treniņu komplektu iegādi, kurus cerem usstādīt bijušās šautuves telpās. Vienepatīkamākā situācija pašlaik ir ar attīrīšanas iekārtām. Kopsaimniecība "Mazsalaca" bija apņēmies tās finansēt, taču sakarā ar nodokli, kuru saimniecība iemaksā pilsētas budžetā, līgums netika izpildīts. Bijām situācijā, ka ūdens nāca uz galvas.

Skaistāka ir kļuvusi skolas apkārtnē, arī virsienā uz Skapākalna pusi. Tā ir skolotāja Šipicīna iniciatīva.



Domāju, ka skola pāries pašvaldības pārziņā, tad šī materiālā puse ir jāatradā tā, lai nevajadzētu visu laiku lūgt vai arī gaidīt laimīgu gadījumu gan attiecībā uz kapitālo remontu, attīrīšanas iekārtām, gan uz stadionu. Plānot nav iespējams.

Skolas Padomes kontā brīvprātīgu ziedojumu un iemaksu nav, tikai tik daudz cik ienāk līgumu rezultātā.

Kopsaimniecība "Skapaikalns" atvēlējusi skolai kapitāli atremontēt smago mašīnu. Paldies par to.

Ļoti nepieciešams ir videomagnetofona iegāde. Vasarā centāmies nopelnīt naudu ar nometnēm, taču pagaidām vēl pietrūkst 3 tūkstoši rubļu.

3. Kādas ir kadru izmaiņas?

Jaunu skolotāju ir daudz, jo likums par jaunsajām māmiņām liek mums par kadriem domāt katru mācību gadu.

Svetlana Šomase mācīs un audzinās krievu pilsētā 4^c. klasi. Zane Luste pēc Liepājas V. Lāča VFI beigšanas mācīs un audzinās 3^a. klasi.

Inga Vidrauska arī pēc šī institūta beigšanas mācīs un audzinās 4^b. klasi.

Zīmēšanu mācīs Inga Pavare.

(turpinā. 2. lpp)

Būtu lūgums pilsētas iedzīvotājiem, kuri var izīrēt jaunajiem pedagogiem uz laiku iestabu vai dzīvokli zvanīt pa tel. 51270 darbdienās darba laikā.

4. Kādas izmaiņas ir mācību procesā, saturā?

Domāju, ka izmaiņas vēl tikai gaidāmas. Mācību stunda paliek 40 min. gara, taču galīgo lēmumu pieņems Skolas padome. Mācību nedēļa ilgs 5 dienas, taču 10. klasei nodarbības būs arī sestdienās, kā arī sestdienās būs konsultācijas tiem, kuriem būs nepieciešama mācību papildus, jo pēc 7 vai 8 mācību stundām vēl kaut ko apgūt lielā mērā ir problemātiski. Mācību stundas sāksies kā vienmēr 8.30.

Jauns vēl ir tas, ka 10. klasē ir iespējams izvēlēties mācību priekšmetus. Ir noteikta minimālais priekšmetu skaits, kurš jāizvēlas - 7. Pieci mācību priekšmeti ir obligāti: dzimta val. un lit., matemātika, Latvijas un pasaules vēsture, svešvaloda, fiziskā kultūra. Divi no šiem mācību priekšmetiem, izņemot fizikultūru, jāizvēlas kā profilējošie.

Izvēle jau ir notikusi. Pamatā izvēlējas paši skolēni, ņemot vērā arī pedagogu ieteikumus. Arī šajā mācību gadā turpinās dzimtas valodas mācīšana grupās klasēs, kurās skolēnu skaits ir 25 un vairāk.

Skolēnu formas tērpi jau 3. gadu pēc kārtas nav obligāti. Tāpat kā katru gadu iesim talkā novākt ražu. Jaunsaimniekiem, kuri nepieciešama skolēnu palīdzība ražas novākšanā, zvanīt pa telefonu Mazsalaca 51337. Ar saimniecībām un jaunsaimniekiem slēgsim līgumus, kurā paredzēta arī līdzekļu iemaksa bez skolēnu nopelnītās naudas Skolas padomes kontā, vadoties no nostrādātājam dienām.

Oktobrēnu, pionieru un komjauniešu organizācijas mums ir palikvidi pušs, taču skolēnu ārpusklases darbam nepieciešams vienojoss virziens. Katrā ziņā šā jautājumu negribam organizēt no augšas. Gaidām entuziastus, piem., kaut vai mazpulku organizēšanā. Tas viss atkarīgs no konkrēta cilvēka, kuram mēs varētu arī samaksāt.

Piebilde. Citātu šin laikraksta numuram izvēlējas Mazsalacas vidusskolas direktors G. Bērziņš.

SPEKS ir - PRĀTA nevajag (krievu tautas parva)

Šodīd saule, atviegloji uzleļojam, dzīve atgriežas parastā ritmā, atkal esam spējīgi viens otram uzsmaidīt, tāpēc grūti rakstīt par vēl vienu melnu nakti.

Sodien izlasu avīzē "Neatkarīgā Cīņa" rakstu par lodi un šķembu. Arī es, irauģu mudināts, rakstu par šo nakti. Un cik labi, ka viests ir patiesība, jo nebiju tur viens - bijām kāds simts cilvēku Doma laukumā.

Rīgas stacijas laukums, pazemes pāreja un atrodos 13. janvāra un bulvāna krustojumā, kurš jāšķērso. Pieskrien mazs, melns omonietis, savu mūmīgo iesegumu iegūvis zem dienvidu saules piedzimstot. Piegrūž automāta stobru pie krūmīn un ieklie dzas "Nazad!" Parādu viņam grāmatu, uz kuras vāka krusta zīme, un saku, ka man jāiet uz Doma baznīcu. Mazais dienvidnieks, kurš varētu zoodārzā ar voniņu pār vadāt bērņus un stāstīt par eksotiskiem zvēriem, sparīgi stumj ar sava ieroča metāla stobru mani atpakaļ.

Un ko var zināt, kur atrodas tas pirksts, kurš nospiež šī elles daikta mēlīti!

Dodos namam no otras puses, K. Barona ielas krustojumā pakšķ šāvieni, mani iegrūž pavārtē un "ārā vairs lai nelienot".

Beidzot esmu Doma laukumā. Šju ar cerību, ka vārēšu ieiet Dievnamā. Logu siles janvārī bija atvērtas, tagad noslēgtas. Roka gulst uz masīvā mīsiņa, un tas arī viss. Šonakt būs jāprietiek ar to gara spēku kāds mūsos palīois. Vienīgi Jēkaba baznīcā gaisma un ir jau arī lūdzēji pulciņš. Nav svarīgi vai tā katoļu vai luterāņu baznīca. Dievu pielūgt šais svētās vietās varam katrs.

Gaidāms uzbrukums Radionamam. Kas gan mēs esam šie simts cilvēki lielajā Doma laukumā! Pārsvārā tomēr jaunatne. Radioskaņas pie mums pārtrūkst pēc 2.00. Esot ieģenti Ulbrokas torņi. Deg ugunskurs, zēni to vēlāk pārnes pie vāji apsargātajām Radionama durvīm. Par mūsu sabiedrību interesi izrāda baltā taksometra pasažieri. Vairākas reizes apciemo, tad atkal aizbrauc. Nelūgtiem ciemiņiem zēni uzriko bari kādes.

Ugunskurā liesmo pagales, tiek iemestas vecas taras kastēs, gaisā uzvirmo dzirksteļu spīets, tiek ieelpots pa sīvam dūman - varētu teikt, bari kāžu. laika gaisa kokteilis. Un atkal jūtāmies tik vienoti un nesatricināmi kā janvārī.

Cik dažādi, bet tomēr vienoti. Uguns, gaisma, siltums un dziesma. Jā, tieši dziesma. Divi zēni improvizē uz ģitārām. Tad nodziedam gandrīz steigā mūsu himnu, jo vīpiem esot jāiet mājās. Varbūt tiešām bija tik noguruši, ja baidījās, ka miega mūžības durvis var būt slēgtas.

Četros no rīta ieskanas dziesma: "Viena zeme, viena dvēsele mūsu...". To usāk jauna meitene ar garism, kastanbrūniem matiem. Meitenes galva pieglaužas drauga plecam, acis raugās liesmās. Svīterīti rotā uzraksts "Usma - 91". Tātad caur ūdeni un uguni, jau kuro reizi nezināmā priekšā. Lēni slīd roka pār meitenes matiem. Pirksti lēnām uztin matu spogū, vienu, tad otru reizi. Veidojas gredzens. Varbūt tas ir saderināšanās gredzens! Šajā ļaunajā naktī divi jūtas ļaimīgi. Viņu mīlestība uplaukst pie šī ugunskurā, mēs esam šī dailā brīnuma

liecinieki. Uz brīdi liekas - ļaunuma nekad nav bijis, ja nu vienīgi uz brīdi.

Pirms pieciem rītā ieliņā, kura ved uz filharmonijas pusi atskan spālgi šāvieni sparkšķi. Lodes, šīs saļās nāves lapsenes, kaukdamas lido pār Doma laukumu. Skan apkaltu zābaku dīpoņa un lamas uz Doma brūģa: "Nolādētie fašisti, gulaties!" Viss bērešu eskadrons jau iebrucis, pie ugunsкура sītēji ar automātiem nav pārāk izvīlīgi. Uzbrukts tiek ar nežēlīgu naidu. Daži pakrīt, citi skrien. Esmu notriekts zemē, droši vien pūlis nogāza. No manis apmēram 3 metri trotuārs, siena un pie tās cilvēki, lēnām rāpoju uz viņu pusi. Rokas pasniedzas pretim.

Divas sievietes uzliek rokas uz grāmatas, no kuras mūs caurstrāvo tas lielais spēks. Pusbalsi lūdzot tas pāraug reālā spēkā.

Dažus loļus no mums viens gara auguma radījums, pacēlis automātu, šauj uz Doma baznīcas torni. Skārdu kapā ložu krusa. Vai tiešām cenšas aizdedzināt ar trasējošām lodēm? Tās ieurbjas torņa ķieģeļos, atlaužot ķieģeļu un kaļķu laukas, un uzplaiksnī kā mākonīši. Šauj arī zeltītā pulksteņa ciparnīcas virzienā. Šauj ilgi. Tad nolaiž stobru. Bet varbūt šis varmāka pirmo reizi mūžā saprata, ka viņš neuzvarēs šo namu. Šis nams kā klinks. stāv jau 700 gadu. Un visi, kas pret viņu pacēlušī nelietīgās rokas, šo zemi ar kaunu atstājuši, bet nams ir palicis un paliks.

Varbūt saprata pret ko pacēla nāvi nesošo ieroci, kaut vēl, bet saprata.

Pēdējā lode no viņa ieroča, kura ieurbās Dieva mājoklī, lika mums saprast - tās ir viņu visu beigas. Cik nožēlojami izskatījās šāvējs uz nāknīgā Dievnama fona. Tāds siks, saliecis uz priekšu savu turko galvu, kurā nemāju prāts, bet zvēra instinkts spēoīgās ķētnās turēja ieroci. Tā stobrs vairs nebija vērats pret debesīm, bet uz pretējo pusi, no kurienes nāk ļaunums un no kurienes ieradies viņš pats.

Tēvs piedod, jo viņš nezina - ko darab. Mūs uzrauj kā jās, nostāda šķērsielā ar seju pret sienu, rokas liek pacelt vīrs galvas. Pēc pārmeklēšanas uzklie dz, lai skrienam pilsētas virzienā. Priekšā dzelzsbetona bloki, aiz tiem mūs sagaida omonieši ar notēmētiem automātiem. Daži skrien, citi iet lēnā soli. Ieroci klusēja, kad mēs atstājām vecpilsētu. Esam pateicību parādā tam, kas mūs sargāja - mūsu Tēvam debesīs.

Un atkal mūsu ciešanu ceļā jauni, balti koka krusti, atkal ar sāpju asarām acīs pie tiem noliksīm ziedus. Tik aizejot klūsīm arvien stiprāki.

Savam spēkam mums jātic. Vēl neesam nogājuši visu ceļu līdz Brīvībai. Mums jāiet tālāk.

Dod augstais Kungs spēku nepagurt.

Rīga, 20. augusts.

J. ŠMITS

Par ko rakstīja «Mazsalacas Bēstis» pirms 2 gadiem

Laikraksta I. numura rakstā "Ja ne tu, tad kas! Ja ne šodien, tad kad!" ir dažas pravietiskas atbildes uz jautājumu "Kad Latvija atgūs savu neatkarību?"

J.N. Es domāju, apmēram pēc pieciem gadiem. Tas ir visilgākais.

M.R. Man bail par to domāt. Varbūt pēc 20 gadiem.

M.S. Divu triju gadu laikā.

No 1991. g. 21. augusta pusdienlaika Latvija atkal ir neatkarīga, demokrātiska republika, kurā Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai

Deputātu ziņošana

Mazsalacas TDP 20. sasaukuma 7. sesija notiks š.g. 18. septembrī plkst. 15.00.

Apspriežamie jautājumi:

1. 1992.g. budžets.
2. Mūzikas skolas pārņemšana pašvaldības pārziņā.
3. Izglītības iestāžu vadītāju apstiprināšana.
4. Pilsētas atbrīvotā mēriņa apstiprināšana.

Pamatojoties uz Latvijas Republikas valdības lēmumu un sakarā ar informāciju rajona laikrakstā "Liesma" 1991.gada 17.augustā, Mazsalacas valde š.g. 30.augustā slēdza sarakstu un veica izlozi.

Autoriepu rinda:

- | | | |
|----------------------|---------------------|-------------------------|
| 1. Nikolajs Ignass | 11. Vilberts Taube | 21. Laimdota Luste |
| 2. Edgars Raudīņš | 12. Jānis Aboltīņš | 22. Ilga Vergina |
| 3. Karlis Rozenbergs | 13. Jānis Pētersons | 23. Aleksandrs Kacovičs |
| 4. Aivars Reinālds | 14. Jānis Zariņš | 24. Dace Lapiņass |
| 5. Gita Anšone | 15. Ilmārs Rubulis | 25. Zigmunds Siktārs |
| 6. Andris Klauz | 16. Aivars Taube | 26. Uldis Taube |
| 7. Skaidrīte Plūme | 17. Jānis Ozols | 27. Atis Arnavs |
| 8. Arveds Pārups | 18. Igors Meistars | 28. Valdis Bērziņš |
| 9. Pēteris Hārte | 19. Liliija Širava | 29. Vilis Zariņš |
| 10. Jānis Rozenbergs | 20. Valija Bērziņa | 30. Juris Dunepe |

Šeit ir nublicēts autoriepu izlozes rindas saraksta sākums, turpinājums un nobeigums nākošajā laikraksta numurā.

Riepu nomaīpai nepieciešama pilsētas valdes izziņa par riepu iedalīšanu. Piedāvāts tiks rindas kārtībā. Papildinformācijai zvanīt pa telef. 51546 vai 51809.



Aisbergs

Redzamā daļa - mūsu ticība
Neredzamā - neziņa

CESVAINE '91

LATVIJAS EV. LUT. BAZNĪCAS DRAUDŽU SALIDOJUMS

No Mazsalacas mēs bijām četri. Kad uz Latvijas kartes parādījās, cik ir ieradusies, tad Preiļu un Ošu raj. varēja kopīgi līdzināties mazaļai Mazsalacai. Pavisam bijām 843 dalībnieki. Puse no dalībniekiem nāca no Rīgas, Jūrmalas, Madonas, Balviem, Neviena pārstāvja nebija no Limbažu, Ventspils, Bauskas un Daugavpils rajoniem.

Ceturtdienas vakars. Tuvojoties Cesvainei, visur informācija - dzeltenī nokrāsoti siena zārdi koki un uz tiem norādes. Reģistrācija - baznīca, estrāde, ēdnīca, tēlšu pilsētiņa. Senajā pāviljonā informācijas un reģistrācijas centrs.

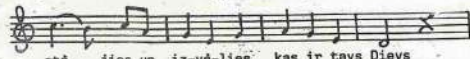
Sapēmam dalībnieku kartes un dodamies uz Cesvaines pili. Parkā cerīgu smarža sajūk kopā ar neziņu, kā mums šeit ies. Sēžam mazās estrādes solos.

22.00 pēc Latvijas laika uzliesmo ugunskurs. Lūgšana. Lūdzam par visiem. Par katru no Jums. Un dziedam pirmo dziesmu.

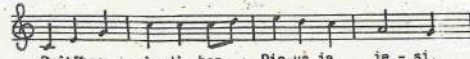
5 LATVIJA, MOSTIES!



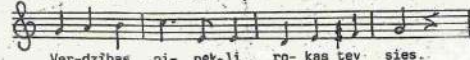
1-5. Latvi-ja, mosties! Nelauj maldi - nēt se - vi
dzirdi ru - nes un dzies - mas.



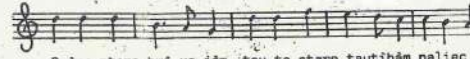
stā - jies un iz - vē - lies, kas ir tavs Dievs
tiem, kas jau svē - tu - mu no - zai - mot sāk.
ie - klausies labi, šis skapas ko teic.



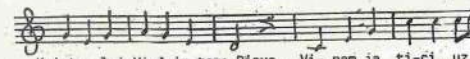
Brīvības vār - dā bez Die - va je ie - si,
ticībā dzi - vā mit uz - va - ras spē - ki
tautā lai aiz - de - gas ti - ci - bas lies - mes,



Ver - dzības pi - nek - li ro - kes tev sies.
Kristus kā Valdnieks tev pe - li - gā nāk.
vi - si lai Kris - tu kā Valdnie - ku sveic!



Brīvs starp brī - va - jām, tau - ta starp tautībām paliec
pie



Kristus, lai Viņš ir tavs Dievs. Vi - ņam ja ti - ci, uz



Viņu ja ce - ri, dienās un nedienās ne - pie - vilsies!

Visu pasākumu vada Jēzus baznīcas mācītājs prāvests Erberts Bikše. Un tomēr gribas pateikt paldies arī Slokas draudzei un viņu mācītājam Aivaram Būmanim. Viņam piemīt kontaktēšanās spējas. Un kur ir šis mācītājs, tur vienmēr apkārt valda labestība.

Piektdienas rīts. Līst. Kā pie mums sāka - stāvus gāj. Septiņos no rīta zēns ar trompeti nopūš rīta jundu. Dodamies uz rīta lūgšanu Cesvaines baznīcā.

Arī šai baznīcai gājis pāri posts un mūsu nevarība stāties pretim šim postam.

Tagad Dievnams atdzimst - visi logi, vitrāžas jauni, jauna grīda. Tas dod cerību - šis nams kalpos savam mērķim. Norvēģiem līdzīgi mazi paklājīņi. Gar baznīcas sienu viņi izritina paklājīņus un sasēžas uz tiem. Rīta lūgšana noturēta un dodamies uz estrādi. Katrs var izvēlēties pasākumu, kurā ņemt dalību. Izvēlos - "Draudze - Dieva valsts pārstāvniecība". Mūs māca Hansjorgs Baldingers un viņa dzīvesbiedre no Šveices. Pārējie sadalās pa grupām, lai pēc tam dalītos ar dzirdēto.

Baznīcā Kristus ir draudzes vienības galva, mēs viņa locekļi. Un, ja draudzē rodas nesaskaņas, tad tā vairs nav draudze, bet draudzi imitējoša biedrība. Faktori, kas grauj draudzi, ir daudz un dažādi. Dažreiz pat kristīgam cilvēkam kauns, ka atrodas cilvēki, kuri savu ļaunumu - varbūt neziņu, cēnsas izmantot, lai baznīcai pasniegtu ne jau labu dāvanu. Šveicē - valstī, kur atrodas visas pasaules bankas, materiālā labklājība un bizness sāk pārgēmt noteicošās pozīcijas. Dieva vārds pastāv kā aizsargs bagātai dzīvei. Rodas modernā mārtiņība - zinātnes un Austrumu reliģijas sintēze. Rietumos tā rod jau savu postošo iespaidu.

Šveicieši tomēr savus bērnus cēnsas auzināt Kristus garā. Baznīcu apmeklē tāpat kā pie mums. Jā, materiālā labklājība un cēnsa - nās to sasniedz liek pārvērtēt arī šīs zemes ļaudīm daudzās vērtības.

Pie viņiem ir draudzes, kurām nav mācītāja (ne tiešā nozīmē).

Teiksim, sanāk kopā cilvēki, lasa bībeli, dzied dziesmas (arī ģitāras pavadiņā).

Bet svētdienās sanāk kopā lielajā dievkalpojumā, kur tad var justies tuvāk Dievam un tad arī mazāk ķildu draudzes vidū. Un, lai cik arī tas būtu gaidīti vai negaidīti, arī Šveices draudžu dalībnieku starpā pastāv nesaskaņas.

- Nekad nedomāju, ka varētu būt tik daudz tematu par Dieva atzi - šanu.
1. Redzamā un neredzamā Dieva valstība.
 2. Dieva valstība kā laika piepildījums.
 3. Dieva valstība mūsu vidū caur lūgšanu.
 4. Dieva valstības taisnība.
 5. Pilsonības jautājums Dieva valstībā.
 6. Kristīgā ģimene.
 7. Dieva valstības iemiesošāns.
 8. Dieva valstības meklēšana.
 9. Draudze - Dieva valstības pārstāvniecība.

Uzstājas norvēģi. Ar skaistu, lielu tālās zemes autobusu atbrau - kuši apmēram 40 jaunieši. Sniedz koncertu un teatralizētus uzvedumus. Tad zviedri. Savs sakāmais ir arī somu mācītājam un katoļu priesterim no Alūksnes. Priesteris citē dzejoli par maizes klaipu, kuru sarakstījis Imants Ziedonis. Maize - zeme. Atlupusi garoza - ies - besis. Un starp to - viss mūsu mēzināmais.

Tā labestība, kas valdīja šajā Cesvaines salidojumā, lai kaut mazliet aizsniegtu arī Jūs, mazsalacieši! Esiet atsaucīgi, brauciet uz šādām pasākumiem, uzveriet labo, pavēstiet to saviem draugiem, tuvi - niekiem, jo mūsu atmoda bez ticības var pārvērsties par jaunu ideolo - ģiju. Sapratīsim, ka mūsu ticība ir tieši 1991 gadu veca. "Un tā ir Pa - teiība", teica Šveices profesors Hansjorgs Baldingers.

Sešos no rīta klausīsimies mūsu himnu, tad ar mums būs mūsu Dievs. Un mūsu tauta būs stipra savā vienotībā.

Ticiet - Dievs Latviju nav atstājis!

Pēc vārdā varu teikt - smaržo Cesvaines parks zāļu ziedu smar - žā. Garīgi pacīlāta gaisotne.

Amerikas latviešu dāvana - karogs (krusta zīme un Kristus at - tēls virs zaļas, mazas Latvijas). Un šo karogu attina mazi bērni. Dievam nav mazbērnu, ir tikai bērni.

Cienīsim tos cilvēkus, kuri nosargāja baznīcu. Cienīsim tos, kas pirmie palīdzēja atjaunot šo svēto vidi. Šis nav - tiesas nams -, bet Augstais nams - Dieva mājoklis. Mēs neatšķiramies no citiem. Šis nesaskaņu vilnis veļas pāri Latvijai. Nav draudzes, kuras mūsu emociju sakaitētis prāti nebūtu skāruši.

Attapsimies, lai strīdas partijas, frakcijas. Mēs esam aizmirsu - ši teicienu "Miers baro - nemiers postā". Dieva mājokli izejot, mēs nevaram nozaimot svēto patiesību un ceļu, pa kuru iedami to sasniedzam, - tas nav domāts izredzētiem, bet pieder visiem.

J. SMITS

NOVADNIEKU KALENĀRS SEPTEMBRA MĒNESIM

VALTERS HIRTE



Dzimis 1913.g. 1. septembrī,
miris 1983.g. 19. decembrī,

kokgriezējs primitīvisks, aforismu autors, krājis teikas un nostāstus.

LAPAS MĀRTIŅŠ



Dzimis 1846.g. 30. septembrī Jaunkārķu pag. Vecumu mājās,
miris 1909.g. 21. aprīlī. Apglabāts Rīgā, Foršakalna kap - sētā.

1858., 1869.g. strādājis Valtensbergu pagasta Ražanžir - navas par melderzelli. Rakstījis satiriskas dzejas par Mazsalacu un mazsalacīšiem. Atdzejojis vācu dzejnieku G. Hervegu. Tulkojis arī no igauņu valodas. Dzejnieks, žurnālists. 25 gadus strādājis avīzes "Baltijas Vēstnesis" redakcijā.

PĒTERIS KUNDZIŅŠ



Dzimis 1886.g. 19. septembrī Valtensbergu pag. "Saprašanās"
miris 1958.g. 24. jūnijā Rīgā.

Gleznotājs, viens no latviešu skatuves glezn. aizsācē - ģiem, ainavists, izstādās piedalījies no 1913.g. 1912.g. gadā beidzis Štiglica tehnisko zīmēšanas skolu.

KĀRLIS ŠVALBE



Dzimis 1912.g. 4. septembrī Mazsalacas pagastā,
kmiņķis, ILL bijušais mācību spēks.

AUGUSTS KIRHENŠTEINS



Dzimis 1872.g. 18. septembrī. Zinātnieks - mikrobio - logs.

Red. piezīme. Pilnīgi apzināties, ka kalendārs neapņemas pilnībā visus tādus, esiet tik labi un piepalīdziet! Veidosim kopīgi to oktobrim un visiem pārējiem mēnešiem!

LAIKS IR CELTIES!

Kultūras forumā Rīgā Imants Ziedonis savas atklātās vēstules ievēdā pieminēja divas personības: Zentu Mauriņu un Valteru Hirti. Ne jau pieminēšana šeit ir svarīgākā. Domāju - pievērst uzmanību. Kam? Cilvēcībai! Visos mūsu saskares punktos.

Valters Hirte bija un ir mazsalacietis. Bija - jo mākslinieks ir miris. Ir - jo būtiskākais dzīvo.

Cilvēkus vērtē dažādi. Kokgriezējs Valters Hirte nekad nestaidzās. Lai kad arī pie viņa aizietu, mākslinieks veltīja ciemiņam tik uzmanības, cik pietika atnācējam. Tā ir liela cilvēku īpašība - atrast laiku.

Debesis: apgāzās kaušs, ar vakara mākoņos izlija ūnis



Vai to nebūs izdarījuši Valtera Hirtes izgriezti velniņi. Viņiem jau tik nerātības vien prātā. Re, viens jau priecājās! Ots klusi nosmīkņā savā bārdā, gāro asti ap roku aplīcis. Toties dažam smieklī nav ne prātā, jo tas uzmanīgi klausās, ko saka lielais sirmais velns, pakāpies kancelē. Velniņiem gribas draiskoties, bet sirmais velns tik noskurina savu āža bārdū, piecērt ar līko zirga kāju. Un neviens nedrīkst isbilst, arī jautāt nē. Viņi pagaidīs, jo zina, ka lielajam Velnam drīs pietrūks - ko teikt, un viņš dosies pie skābuma baļiņai, lai mazliet atsvaidzinātos un padzertots dzīvošo ūdeni, kas masas straumītes veidā izplūst no pesemes un ietek Salacas upītē. Tā labi padzēris, sirmais Velns dodas uz alu atpūsties.

Velniņi to vien bija gaidījuši. Viņi springo, lēkā, priecājās. Kāds iekur uguni, jo paliek drusku vēsāks. Velniņu kliedzieni atbalsojas Skapākalnā, pēc tam atbalsis iekrīt Salacā, lai dotos tālajā ceļā līdz jūrai, par kuru tik interesanti stāstīja Vecais Velns.

Pamazām sārtojas debes mala no izgāzta vīna. Mazie velniņi pieklust. Laiks arī viņiem pagulēt. Uz brīdi visa Daba pieklust. Taču tas neturpinās ilgi.

Mežā pamostas putni. Rāmi šalc Salacas upē. Klusi vējā līgojas staltās priedes un egles. Mostas, visos mostas. Kļūst arvien gaišāks. Arī saule paver vienu acs plakstiņu. Paskatās uz mazajiem, nerātņajiem velniņiem. Iespidina tiem acis kādu saules stariņu, it kā teikdama: "Celties! Laiks arī jums celties!"

R. ASARĒ

Tiksimies Ramatā ...

Jau toreiz - 1990. g. rudenī Ramatā, atklājot akmeni novadnieci Marijai Pēkšēnai, uzcirāja ierosme šeit apulcēties ik gadu viņas dzimšanas dienā.

Un nu šis brīdis ir klāt! Dzejas dienu noslēgumā 17. septembrī plkst. 15.00 ielūdzam Jūs DZEJAS dienā Ramatā pie latviešu pirmās dramaturģes Marijas Pēkšēnas piemiņas akmeņa (Mazzsalacas - Pērnavas ceļa malā Nuķu pusmūiņas noras). Uzaicināti dzejnieki Pēteris Zirnītis, Jānis Baltvilks un novadnieks Jānis Bērziņš. Gaidīsim arī kādu no Marijas Pēkšēnas dzimtskoka pēctečiem. Klāt būt soli jušies arī Valmieras teātra pārstāvji ar direktoru Pēteri Šūci...

Lai šajā notikumā skanētu arī dziesma, rūpēsies koris "Salaca" un mūsu novada senie draugi - igauņu koris "Nomaia" (mākslinieciskie vadītāji Māris Izaks un Hille Sivi). Skanēs kokle (Māija Čālite, Rīga).

Turpat sāļajā komercizstādī ar Ramatas un Salacas ainavu gleznām sola māksliniece Māra Zītare.

Esmu gandarīta par atsaucību, ko šim novada izpētes darbam sastopu Ramatā. Paldies sarīkojuma darba grupas ļaudīm - D. Čakurei, A. Baušenieci, D. Osenieci, Dz. Bresinei, J. Razminovičam, A. Zesam u.c.

Septembris. Arī skolas laiks. Plānojot pārgājienus, varbūt neaizmirsīsim iegriezties Ramatas pusē meža vidū kādreiz tik skaistajā "Kalnmaču" mājvietā un kaut brīdi veltīsim mūsu tautas pirmās dramaturģes skaidrajam liktenim?

Šī pasākuma organizatori būtu īpaši priecīgi, ja viesu vidū varētu saskatīt arī dramatisko kolektīvu pārstāvjus (varbūt literārus tēlus no lugām?) ne vien no sava novada, bet arī no Rījienas, Dikļiem, Vaidavas. Tiksimies Ramatā!

N. NURMIKA,
LKF Mazzsalacas kopas vadītāja.



KLUSUMS IR VISSKAISTĀKAIS GADALAIKS
UZ ŠIS LIELĀS UN APBUROŠĀS PASAULES

IZSTĀDE

Visu septembri Mazzsalacas kultūras namā skatāma Arveda Strauņas gleznu izstāde - VIDZEMES VĒGĀS EKAS UN RĪJAS ik dienas no plkst. 15.00 - 19.00, izņemot piratienas.

Pa pāriem mieži, rudzi,
Pa pāriem apeniši,
Pa pāriem jauni ļaudis
Uz rudeni pārojās...
Ak, tu, silnā Mikelīti,
Tavu saldu alutiņu,
Trīs graudiņi, sešas mucas,
Caur saknēu tecināts.

28. septembrī no plkst. 21.00 - 02.30 Mazzsalacas kultūras namā

NAKTS BALĒ MIKELĪOS

Dzied un spēlē ģimenes ansamblis - brāļi Mīglavi.

No plkst. 19.00 - 21.30 darbosies:

- mākslas priekšmetu tirdziņš - glaznas, dekoratīvās svases,
- rudens ziedu jušķu stenda
- krāsaino foto stenis (fotografēšanās)
- blus.

Bilšu iepriekšpārdošana no 20. IX no plkst. 17.00 - 19.00
Ieeja 3 rbļ.

PAZIŅOJUMS

23. augustā ap plkst. 10 pie gastronomijas veikala nezināma persona noskrūvējusī vai pagēmusī, vai citādē veidā lietussargu ir pazudis no bērnu ratiņiem, kamēr māmiņa ir iegājusi veikālā pēc maizes.

Ļoti gribētos ticēt, ka tā nenotiek Mazzsalacā. Lai tā tas tomēr arī būtu, lūdzu atgriezt lietussargu atpakaļ Mazzsalacas valies telpās pie redakcijas durvīm otrajā stāvā.

Te kaut kas trūkst ...

- Cik jauks vakars! Un kāds klusums! - iesinājās viens no diviem jaunekļiem siltā augusta pievakarē.

- Jā, klusums! - atsaucās otrs. - Nepareasts klusums!
- Protams, tās klusums, ka lietas, te kaut kas trūkst...
- Jā, patiešām! Bet kas te var trūkst?
- Grūti iedomāties. Vispār, nav ne jausmas...
- Gan jau vēlāk atcerē...

Un šajā brīdī ierūcās motors, kas aizsīkņā netīros ūdeņus uz salu, motora, kas līdz šim bija darbojies gardnīs neaptraukti augu dienāktī.

- Tagad viss ir tāpat kā senāk! - iesaucās pirmais jauneklis.
- Jā, tagad te nekas vairs netrūkst, - ošbalsoja otrs.

Un viņi priecīgi, ka nekas nav pazudis, sabērēja rokas un lāvus uz upi peldēties.

Dialogu noklausījās Miera Miks

SLUDINĀJUMS

Pērk klavieres labā stāvoklī.
Zvanīt 51704.



Redaktors JĀNIS LĒRZIŅŠ

Mākslin. noformētāja EUDĪTE KRAVALĒ

Redakcijas adrese Pērnavas 4

Foto - MĀRIS ZARIŅŠ

Iespēsts Valmieras tip. "Liesma" ofseta tehn. Pat. Nr. 2907

Metiens IOOO

Licence O3II

Maksā 40 kap..

Sludinājumus pieņem redakcijas telpās otrdienās 14.00 - 15.00.

Informatīvajā biļetenā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par publikācijās minēto faktu un skaitļu precizību atbild to autori.

Anonīmus rakstus nepieņemam.